

Sygn. akt V U 60/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania J. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 12 grudnia 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Regina Stępień

Sygn. akt V U 60/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 grudnia 2017r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy J. J. prawa do emerytury, wskazując w uzasadnieniu, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił jedynie 24 lata, 5 miesięcy i 23 dni okresów składkowych i nieskładkowych wobec wymaganych 25 lat, a nadto nie udowodnił żadnego okresu pracy szczególnych warunkach, przy wymaganych 15 lat takiej pracy. Zakład nie zaliczył mu do stażu ogólnego okresu pracy w gospodarstwie rolnym od 22 czerwca 1973r. do 15 czerwca 1976r oraz do okresu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) L. od 16 czerwca 1976 do 31 maja 1993r na stanowisku bowiem w przedłożonych dokumentach występują sprzeczność z określeniem stanowiska pracy – podawane są stanowiska: elektromontera, brygadzysty ds. elektrycznych, elektromontera instalacji linii i urządzeń elektroenergetycznych.

Od ww. decyzji odwołanie złożył wnioskodawca J. J., wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu podał, że spełnia wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Na jego staż ogólny składają się bowiem: okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 22 czerwca 1973r. do 15 czerwca 1976r., zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) w L. od 16 czerwca 1976r. do 31 maja 1993r. (w tym okres służby wojskowej oraz okres niewykonywania pracy po zakończeniu tej służby od 13 kwietnia 1980r. do 11 maja 1980r., okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 1

czerwca 1993r. 30 kwietnia 1995; okres zatrudnienia w Szpitalu (...) w L. od 1 maja 1995r. do 31 maja 2000r. oraz zatrudnienia w Pogotowiu (...) w L. od 1 grudnia 1998r. do chwili obecnej. Ponadto wskazywał, iż okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) (22.06.1973r. – 15.06.1976r.) winien zostać mu zaliczony do okresów pracy w szczególnych warunkach, wykonywał bowiem pracę na stanowisku elektromontera polegającą na budowie linii elektroenergetycznych napowietrznych, stawianiu słupów, montażu konstrukcji wsporczych, izolatorów, montażu przewodów na słupach powyżej 6 m, budowie linii kablowych o napięciu 20 kv oraz o napięciu 1 kv, budowie stacji transformatorowych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji. Wskazał, iż do stażu ogólnego wnioskodawcy nie uwzględniono z wnioskowanych przez J. J. okresów w niewykonywania pracy po zakończeniu służby wojskowej od 13 kwietnia 1980r. do 11 maja 1980r. – gdyż nie był to okres składkowy ani nieskładkowy oraz zatrudnienia w Pogotowiu (...) w L. od 1 grudnia 1998r. do 31 grudnia 1998r. – gdyż okres ten zbiegał się z uwzględnionym okresem zatrudnienia w Szpitalu (...) w L.. Dodał, iż w całości został uwzględniony okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 2 czerwca 1993r. do 1 czerwca 1994r.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca J. J. ur. (...) z dniem (...) ukończył 60 lat. Ubezpieczony jest członkiem OFE, ale złożył wniosek o przekazanie zgromadzonych w funduszu środków na dochody Skarbu Państwa.

Organ rentowy uwzględnił mu do stażu ogólnego (na dzień 1 stycznia 1999r.):

- 22 czerwca 1973r. do 15 czerwca 1976r. – praca w gospodarstwie rolnym rodziców
- 16 czerwca 1976r. do 25 kwietnia 1978r. i od 12 maja 1980r. do 31 maja 1993r. – zatrudnienie w (...) w L.
- 26 kwietnia 1978r. do 12 kwietnia 1980r. – okres zasadniczej służby wojskowej
- 2 czerwca 1993r. do 1 czerwca 1994r. – okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych
- 1 maja 1995r. do 31 grudnia 1998r. – zatrudnienie w Szpitalu (...) w L..

Łącznie zaliczono wnioskodawcy 21 lat, 2 miesiące i 29 dni okresów składkowych oraz 3 miesiące okresów nieskładkowych – w sumie jest to okres - 24 lata, 5 miesięcy i 23 dni.

W dniu 20 listopada 2017r. J. J. złożył wniosek o emeryturę w tzw. obniżonym wieku emerytalnym. Skarżoną decyzją z dnia 12 grudnia 2017r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do tego świadczenia.

/dowody: akta emerytalne: wniosek k.1-3, informacja o okresach k.4, św. pracy w szczególnych warunkach k.20,m, zaświadczenie o zatrudnieniu k.21, zaświadczenie Rp-7 k.23-26, karta przebiegu zatrudnienia k. 28, decyzja k.29/.

J. J. pobierał zasiłek dla bezrobotnych w okresie od 2 czerwca 1993r. do 1 czerwca 1994r. (**1 rok**).

(dowód: zaświadczenie z PUP k. 28)

Będąc zatrudnionym w Szpitalu (...) od (1 maja 1995r. do 31 grudnia 1998r.) jednocześnie pracował w Pogotowiu (...) w L. (od 1 grudnia 1998r. do chwili obecnej).

(dowody: akta emerytalne: zaświadczenie k. 21, akta kapitału pocz. świadectwo pracy k.6)

Sąd zważył:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Obowiązująca od 1 stycznia 1999 r. ustawa o emeryturach i rentach z FUS (t. jed. Dz.U.2017.1383) przewiduje różne podstawy nabycia prawa do emerytury, uzależniając je od daty urodzenia ubezpieczonego. Osoby urodzone po 31 grudnia 1948 r. – jak wnioskodawca – generalnie nabywają prawo do emerytury powszechnej w chwili osiągnięcia wieku emerytalnego, który został określony w art. 24 tej ustawy. W przypadku mężczyzn urodzonych po dniu 30 września 1953 r. wiek ten wynosi co najmniej 65 lat (art. 24 ust.1).

Cyt. wyżej ustawa emerytalna dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r. przewiduje jednak dodatkowo możliwość nabycia prawa do emerytury w tzw. obniżonym wieku emerytalnym, z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze na podstawie art. 184 tej ustawy. Wobec nieosiągnięcia przez wnioskodawcę powszechnego wieku emerytalnego, sporną kwestią pozostawało więc, czy spełnia on warunki do nabycia świadczenia w tzw. obniżonym wieku emerytalnym.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. 1 stycznia 1999r.) osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa wyżej, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 cyt. ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym przepisie, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W rozpoznawanej sprawie sporu nie budziło, że wnioskodawca w dniu (...) ukończył 60 lat, jest członkiem OFE, ale złożył wniosek o przekazanie zgromadzonych w funduszu środków na dochody Skarbu Państwa.

Sporny w sprawie pozostawał natomiast ogólny staż pracy wnioskodawcy, a nadto – staż jego pracy w warunkach szczególnych.

Oдноśnie ogólnego stażu ubezpieczeniowego wnioskodawca wskazywał, iż poza okresami uwzględnionymi przez organ rentowy powinien zostać mu zaliczony okres zarejestrowania i pobierania zasiłku dla bezrobotnych dodatkowo od 2 czerwca 1994r. do 30 kwietnia 1995r., okres przerwy po odbyciu służby wojskowej (od 13 kwietnia 1980r. do 11 maja 1980r.) oraz zatrudnienia od 1 grudnia 1998r. do chwili obecnej w Pogotowiu (...).

Należy przede wszystkim wskazać, iż wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999r. - nie ma wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego. Nie można więc uwzględnić mu jakiegokolwiek okresu pracy po 31 grudnia 1998r.

Ponadto zaliczeniu nie podlegają te same okresy pracy („podwójnie”) – w sytuacji wykonywania w tym samym czasie zatrudnienia u dwóch pracodawców. Stąd prawidłowo organ rentowy uwzględnił wnioskodawcy okres pracy w Szpitalu (...) od 2 czerwca 1995r. do 31 grudnia 1998r. Zaś zatrudnienie po tej dacie oraz zatrudnienie równoległe w Pogotowi (...) w L. – nie może zostać zaliczone do stażu pracy warunkującego prawo do emerytury.

Bezpodstawne jest również żądanie uwzględnienia okresu od 2 czerwca 1994r. do 30 kwietnia 1995r. Wnioskodawca twierdził, że był to okres pobierania przez niego zasiłku dla bezrobotnych. Zaś jak wynika z informacji Powiatowego Urzędu Pracy w L. (k.26) – zasiłek taki wnioskodawca pobierał w okresie od 2 czerwca 1993r. do 1 czerwca 1994r. Taki okres został przez organ rentowy prawidłowo uwzględniony.

Zasadnie również nie uwzględnił okresu niewykonywania pracy po odbyciu służby wojskowej od 13 kwietnia 1980r. do 11 maja 1980r. taki okres nie jest wskazany zarówno w art. 6 (wymieniającym okresy składkowe) jak i art. 7 (dotyczącym okresów nieskładkowych) ustawy emerytalnej.

Mając to na uwadze, Sąd uznał, iż wnioskodawca nie udowodnił, aby do dnia 31 grudnia 1998 r. legitymował się 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Z dokumentów z akt emerytalnych wnioskodawcy wynika, iż staż ten wynosi zaledwie 24 lata, 5 miesięcy i 23 dni. Niespełnienie zaś przez wnioskodawcę tej przesłanki przyznania prawa do wcześniejszej emerytury implikowało pominięcie jego wniosków dowodowych na okoliczność posiadania wymaganego 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach, albowiem nawet ustalenie, że wnioskodawca spełnia ten warunek, nie spowodowałyby korzystnego dla niego rozstrzygnięcia Sądu. Z literalnego brzmienia art. 184 ustawy emerytalnej wynika bowiem wprost, że przesłanki przyznania emerytury w obniżonym wieku emerytalnym muszą być spełnione wszystkie łącznie. Bezprzedmiotowe więc było prowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność spełnienia przesłanki wymaganego stażu pracy w szczególnych warunkach w sytuacji, gdy wnioskodawca nie spełnił warunku posiadania wymaganego ogólnego stażu ubezpieczeniowego 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądowym, m.in. w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2005 r. (I UK 160/04), w którym Sąd ten wskazał, iż w postępowaniu odrębnym w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych, toczącym się z odwołania od decyzji organu rentowego wydanej na wniosek o przyznanie emerytury, nie jest dopuszczalne przedmiotowe przekształcenie roszczenia (art. 193 k.p.c.) poprzez żądanie ustalenia tylko niektórych przesłanek warunkujących prawo do świadczenia. A żądaniem takim w niniejszym postępowaniu było żądanie ustalenia przesłanki stażu pracy w szczególnych warunkach.

W takim stanie rzeczy sąd – na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc – odwołanie J. J. jako niezasadne oddalił, o czym orzekł w sentencji wyroku.

SSO Regina Stępień